

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ Μικρόν Απόδειπνον. (Αρχή ἕως τό «Ἄξιόν...». Σελίδα 204-212-217). Κανών. (Τοῦ Ἀκαθίστου. Σελίδα 219227). Τῆ ὑπερμάχῳ.... (Σελίς 227). Ἦκουσαν οἱ ποιμένες τῶν Ἀγγέλων ὑμνούντων τὴν ἔνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν, καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἀμνὸν ἄμωμον, ἐν τῇ γατρὶ Μαρίας βοσκηθέντα, ἦν ὑμνοῦντες εἶπον: Χαῖρε, ἀμνοῦ καὶ ποιμένος μήτηρ, χαῖρε, αὐλή λογικῶν προβάτων. Χαῖρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον, χαῖρε, Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον. Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῆ, χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς. Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα, χαῖρε, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος. Χαῖρε, στερεόν τῆς πίστεως ἔρεισμα, χαῖρε, λαμπρόν τῆς χάριτος γνῶρισμα. Χαῖρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης, χαῖρε, δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν. Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε. Θεοδρόμον ἀστέρα θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ τούτου ἠκολούθησαν αἴγλη, καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτόν, δι' αὐτοῦ ἠρεύνων κραταιὸν ἄνακτα, καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον, ἐχάρησαν		ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ. Μικρό Απόδειπνο. (Αρχή ἕως τό «Ἄξιόν ἐστι...».Σελίδα 204-212-217). Κανόνας. (Τοῦ Ἀκαθίστου. Σελίδα 219227). Τῆ ὑπερμάχῳ.... (Σελίδα 227). Ἰκουσαν οἱ βοσκοὶ τοὺς Ἀγγέλους νὰ ὑμνοῦν τὴν πα- ρουσία τοῦ Χριστοῦ μέ σάρκα· Καὶ ἀφοῦ ἔτρεξαν πρὸς αὐτόν ὡς Ποιμένα, τὸν βλέπουν ὡς ἀρνὶ ἄμεμπτο, νὰ βόσκει στὴν κοιλιά τῆς Μαρίας, τὴν ὁποία ὑμνώντας εἶπαν· Χαῖρε, Μητέρα τοῦ ἀμνοῦ καὶ βοσκοῦ· χαῖρε αὐλή λογικῶν προβάτων. Χαῖρε ὀχύρωμα κατὰ τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν· χαῖρε τό κλειδί, πού ἀνοίγει τίς θύρες τοῦ παραδείσου. Χαῖρε, διότι τὰ οὐράνια ἀγάλλονται μαζί μέ τὴ γῆ· χαῖρε, διότι τὰ ἐπίγεια πανηγυρίζουν μαζί μέ τοὺς οὐρανοὺς. Χαῖρε τό ἀσίγαστο στόμα τῶν Ἀποστόλων· Χαῖρε τό ἀνίκητο θάρρος τῶν Ἀθλοφόρων (τῶν Μαρτύρων). Χαῖρε στερεὸ στήριγμα τῆς πίστεως· Χαῖρε λαμπρὸ γνῶρι- σμα τῆς χάριτος. Χαῖρε ἐσὺ διὰ τῆς ὁποίας γυμνώθηκε ὁ ἄδης· Χαῖρε ἐσὺ διὰ τῆς ὁποίας ντυθήκαμε δόξα. Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτη. Βλέποντας οἱ Μάγοι τό ἀστέρι, πού ἀκολουθοῦσε τὸν δρόμο τὸν χαραγμένο ἀπὸ τὸν Θεό, ἀκολούθησαν τὴ λάμψη του· καὶ κρατώντας το ὡς λυχνάρι, μέ αὐτὸ ἔψαχναν νὰ βροῦν τό δυνατὸ Βασιλιά· καὶ ἀφοῦ ἔφθασαν στὸν ἄφθαστο,

αὐτῶ βοῶντες:

Ἀλληλούια.

Ἴδον παῖδες Χαλδαίων, ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου, τὸν πλάσαντα χεὶρὶ τοῦς ἀνθρώπους, καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφήν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεῦσαι καὶ βοῆσαι τῇ Εὐλογημένῃ:

Χαῖρε, ἀστέρος ἀδύτου Μήτηρ, Χαῖρε, αὐγὴ μυστικῆς ἡμέρας.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασα, χαῖρε, τῆς τριάδος τοῦς μύστας φωτίζουσα.

Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς, χαῖρε, Κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν.

Χαῖρε, ἢ τῆς βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας, χαῖρε, ἢ τοῦ βορβόρου ὀυομένη τῶν ἔργων.

Χαῖρε, πυρὸς προσκύνησιν παύσασα, χαῖρε, φλογὸς παθῶν ἀπαλλάτουσα.

Χαῖρε, πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης, χαῖρε, πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι γεγονόντες οἱ Μάγοι, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησμὸν καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστὸν ἅπασι, ἀφέντες τὸν Ἡρώδη ὡς ληρώδη, μὴ εἰδὸτα ψάλλειν.

Ἀλληλούια.

Λάμψας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας,

χάρηκαν φωνάζοντας σ' αὐτόν:

Ἀλληλούια.

Εἶδαν οἱ Χαλδαῖοι (οἱ Βαβυλώνιοι) στὰ χέρια τῆς Παρθένου, αὐτόν πού ἔπλασε μέ τό χέρι του τοῦς ἀνθρώπους· Καί κατανοώντας τον ὦ Κύριο, ἄν καί ἔλαβε μορφή δούλου, ἔσπευσαν νά τόν ὑπηρετήσουν μέ τά δῶρα, καί νά φωνάξουν στήν Εὐλογημένη·

Χαῖρε Μητέρα τοῦ ἄστρου πού δέν δύνει χαῖρε αὐγὴ μυστηριώδους ἡμέρας.

Χαῖρε ἐσύ πού ἔσβησες τό καμίνι τῆς ἀπάτης· χαῖρε ἐσύ πού φωτίζεις τοῦς πιστούς στήν Ἁγία Τριάδα.

Χαῖρε ἐσύ πού ἔδιωξες ἀπό τή ἐξουσία τόν ἀπάνθρωπο τύραννο (τό διάβολο)· χαῖρε ἐσύ πού ἀνέδειξες τόν φιλάνθρωπο Κύριο, τόν Χριστό.

Χαῖρε ἐσύ πού μᾶς λυτρώνεις ἀπό τή βάρβαρη θρησκεία· χαῖρε ἐσύ πού μᾶς ἀπαλλάσσεις ἀπό τό βόρβορο τῶν κακῶν ἔργων.

Χαῖρε ἐσύ πού ἔπαυσες τὴν προσκύνηση τῆς φωτιᾶς· χαῖρε ἐσύ πού μᾶς ἀπαλλάσσεις ἀπό τή φλόγα τῶν παθῶν.

Χαῖρε ὁδηγὲ τῶν πιστῶν πρὸς τή σύνεση· χαῖρε ἐσύ εὐφροσύνη ὅλων τῶν γενεῶν.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτη.

Οἱ Μάγοι ἀφοῦ ἔγιναν κήρυκες θεοφόροι, ἐπέστρεψαν στή Βαβυλῶνα· ἀφοῦ ἐκτέλεσαν τὴν προφητεία σου, καί κήρυξαν σέ ὅλους ἐσένα τό Χριστό, ἀφήνοντας τὸν Ἡρώδη ὡς ἀνόητο, πού δέν γνώριζε νά ψάλλει:

Ἀλληλούια.

Ἀφοῦ ἔλαμψες στήν Αἰγύπτο τό φωτισμό τῆς ἀλήθειας,

ἔδιωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος, τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης, Σωτήρ, μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ἰσχὺν πέπτωκεν, οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες ἐβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον,

Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων, χαῖρε, κατάπτωσις τῶν δαιμόνων.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα, χαῖρε, τῶν εἰδώλων τὸν δόλον ἐλέγξασα.

Χαῖρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραῶ τὸν νοητόν, χαῖρε, πέτρα ἢ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωὴν.

Χαῖρε, πύρινε στῦλε, ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει, χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης.

Χαῖρε, τροφή τοῦ Μάννα διάδοχε, Χαῖρε, τρουφῆς ἁγίας διάκονε.

Χαῖρε, ἡ Γῆ της ἐπαγγελίας, Χαῖρε, ἐξ ἧς ῥέει μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος τοῦ παρόντος αἰῶνος μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεὸς τέλειος, διόπερ ἐξεπλάγη σου τὴν ἄρρητον σοφίαν, κράζων, Ἀλληλούια.

«Τῆ Ὑπερμάχῳ...». (Σελίς 227).

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου.

(Σελίς 212- 217).

ἔδιωξες τὸ σκοτάδι τοῦ ψεύδους· διότι τὰ εἰδῶλά της, Σωτήρα, μὴ ὑποφέροντας τῆ δύναμή σου ἔπεςαν· καὶ αὐτοὶ ποὺ ἀπαλλάχθησαν ἀπ' αὐτά, φώναζαν πρὸς τὴ Θεοτόκο·

Χαῖρε ἡ ἀνόρθωση τῶν ἀνθρώπων· χαῖρε ἡ κατάπτωση τῶν δαιμόνων.

Χαῖρε ἐσύ ποὺ πάτησες τὴν πλάνη τῆς ἀπάτης· χαῖρε ἐσύ ποὺ ἀπέδειξες τὸ δόλο τῶν εἰδώλων.

Χαῖρε, θάλασσα, ποὺ καταπόντισες τὸν πνευματικὸ Φαραῶ (τὸ διάβολο)· χαῖρε, πέτρα ποὺ πότισες, αὐτοὺς ποὺ διψοῦσαν τὴ ζωὴ.

Χαῖρε, πύρινε στῦλε, ποὺ ὁδηγεῖς, αὐτοὺς ποὺ βρίσκονται στό σκοτάδι· χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου πλατύτερη ἀπὸ νεφέλη .

Χαῖρε, τροφή ποὺ διαδέχθηκες τὸ Μάννα· χαῖρε, ἐσύ ποὺ ὑπηρετεῖς τὴν ἁγία ἀπόλαυση.

Χαῖρε ἡ χώρα ποὺ ὑποσχέθηκε ὁ Θεός· χαῖρε ἐσύ ἀπὸ τὴν ὁποία τρέχει μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτη.

Ὅταν ἐπρόκειτο, νὰ μετατεθεῖ ὁ Συμεὼν ἀπὸ τὸν παρόντα αἰῶνα (τὴν παροῦσα ζωὴ) τὸν ἀπατεῶνα, προσφέρθηκες ὡς βρέφος σ' αὐτόν, ἀλλὰ ἀναγνωρίσθηκες ἀπ' αὐτόν καὶ Θεός τέλειος, Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἀπόρησε γιὰ τὴ μυστηριώδη σοφία σου κράζοντας: Ἀλληλούια.

«Τῆ Ὑπερμάχῳ...». (Σελίδα 227).

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου.

(Σελίδα 212-217).